

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Cap. VI. De Eusebio Emiseno: & quomodo Gregorius Alexandriam
ingressus est; Athanasius vero fuga elapsus, Romam venit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἔλεγον ὅτι ταύτην τὴν πίσυνον ὀλογοῦσαν ὁρῶντες
 καὶ λεκτικῶς τὸ ἐν νικομηδείᾳ μαρτυρησάν-
 τος ἀνδράσι τε ἄλλα διδοκίμαζόντες, καὶ τὰς
 ἱεροῦ γραφὰς εἰς ἀκρον ἠκροῦσιν ὅτι ποτε-
 ρον δὲ ἀληθῶς ταῦτα ἔφασαν, ἢ τὴν ἰδίαν
 γραφὴν σεμνοποιήσιν τῶ ἀξιωματικῶ μαρ-
 τυρῶ, λέγοντες ὅτι ἔχω μελέρον δὲ ταύτης
 τῆς συνόδου, ἐμὸνον δὲ σέβειν, ὅς μὲν παῦλον
 ἐπέβλημένον, ἐν νικομηδείᾳ μελάσας, τὸν
 κωνσταντινουπόλεως εἶχε θρόνον· ἀλλὰ καὶ ἀκά-
 κῶ ὁ δὲ σέβειν τὸ παμφίλων διάδοχον, καὶ
 παύλου φιλῶ ὁ σκυθιπόλεως, ἔσθωρ ὁ
 ἠρακλείας, τῆς περὶν πρὸν ἐνομαζομένης,
 δὲ δὲ ξιῶ τε ὁ γερμανικίας, ὅς ὑσερον μὲν μα-
 κεδόνιον τὴν κωνσταντινουπόλεως ἐπέβλη
 ἐκκλησίαν, καὶ γρηγόριον ὁ τῆς ἀλεξανδρέων
 ἐκκλησίας αἰρεθεῖς προσάειν· οἱ δὲ τότε τὰ
 ἀπὸ φρονεῖν ἀλλήλοις ὡμολόγησιν· ἀλλὰ
 ἦν δὲ διάνοιον ὁ πῶς κατὰ πάροδοκαί καί α-
 ρείας ἐπίσκοπον, καὶ γεωργίον ὁ λαοδικείας
 τὸ πῶς σύροις, ἄλλοι τε πολλοὶ μητροπολι-
 τῶν καὶ ἄλλως ἐπισήμους ἐκκλησίας ἐπίσκο-
 πῶν.

A Aiebant autem reperiisse se hanc fidem
 scriptam manu ipsius Luciani, ejus qui
 Nicomediae Martyrium perpeffus est,
 viri tum in aliis rebus praestantissimi,
 tum in sacris literis admodum exercita-
 ti. Utrum vero istud vere dixerint, an
 conscriptionem suam auctoritate Mar-
 tyris commendare voluerint, equidem
 nequeo dicere. Porro huic Concilio in-
 terfuerunt non solum Eusebius, qui eje-
 cto Paulo, ab urbe Nicomedia transla-
 tus Constantinopolitanam sedem obti-
 nebat: verum etiam Acacius qui Euse-
 bio Pamphili successerat, & Patrophilus
 Scythopolitanus, cum Theodoro Epi-
 scopo Heracleae, quae Perinthus antea
 dicebatur: Eudoxius quoque Germa-
 niciae Episcopus, qui postea pulso Mace-
 donio, Constantinopolitanam rexerit Ec-
 clesiam: Gregorius denique qui Ale-
 xandrinae Ecclesiae electus fuerat Episco-
 pus. Quos quidem unum idemque sen-
 tire de fide, omnes eo tempore fateban-
 tur. Quin & Dianius Caesareae in Cap-
 padocia Episcopus, & Georgius Laodi-
 cea quae est in Syria, alique plures ad-
 erant, qui Metropolitans aut aliunde
 illustres Ecclesias administrabant.

Κεφ. 5'

CAP. VI.

Περὶ τῆς ἐπισημῆς καὶ ὡς γρηγόριον κατὰ λαβὴν
 ἀλιεῖσθαι, ἀθανάσιος δὲ Φυζῶν εἰς Ῥώμην
 διασάξεται.

De Eusebio Emiseno: & quomodo Gregorius
 Alexandriam ingressus est, Athanasius vero
 fuga elapsus, Romam venit.

Σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ εὐσεβίον ὁ ἐπίκλην ἐμε-
 στήνος ὅς τὸ μὲν γένος, ἐξ ἐδέσσης τῆς
 ἱερουσαλὴν εὐπαρίδης ὑπῆρχεν· ἐκ νέου δὲ καὶ
 πατρὸν ἐθροῦ τῆς ἱερουσαλὴν λόγους, μὲν
 ταῦτα κατὰ παρ' ἑλλήσιν ἐξεδίδαχθη παι-
 δεματῶν, διδασκάλους τοῖς ἐνθάδε ὅτε ἔστι
 φοιήσας ὑσερον δὲ ἐξηγήσας εὐσεβίῳ τῶ
 παμφίλων, καὶ παύλου τῶ προῖσα μέ-
 νου σκυθιπόλεως, τὰς θείας βίβλους ἠκρο-
 ῶντε πᾶσα γρηγόριος εἰς ἀντιόχεια, ἐπεὶ συν-
 ἔθετο αὐτὸν κατὰ αὐτῶν δια τὴν κύριον κα-
 τηγορίαν, ἐφ' φρονίῳ τῶ μὲν αὐτὸν συνελθὼν Φεύ-
 λων ἱεροῦ, ἀφ' ἰκίσει εἰς ἀλεξάνδρην, φιλο-
 σόφοις τοῖς τῆδε φοιήσας καὶ ἐκείνων ἀσκη-
 τῶν μαθημάτων ἐπανήλθεν εἰς ἀντιόχεια, καὶ
 πλάκην πάλιν τῶ μὲν εὐφρόνιον συνδιέτριβεν

Eusebius quoque cognomento Emi-
 senus, huic Synodo interfuit. Qui
 nobili genere natus apud Edessam urbē
 Osdroēnæ, à puero juxta patriam con-
 suetudinem sacras Scripturas didicit,
 postea vero in Gentilium disciplinis in-
 stitutus est à magistris qui tum in ea civi-
 tate morabantur. Tandem vero inter-
 pretibus usus Eusebio Pamphili & Patro-
 philo Scythopolitano Episcopo, ad sum-
 mam sacrorum voluminum notitiam
 pervenit. Inde Antiochiam profectus,
 cum Eustathius propter accusationem
 Cyri, Episcopatu exutus fuisset, cum
 Euphronio Eustathii successore familia-
 riter vixit. Sed quia Sacerdotium detre-
 ctabat, migravit Alexandriam, Philoso-
 phos qui illic erant auditurus. Quorum
 disciplinis cum abunde excultus esset,
 rediit Antiochiam, atque illic cum Flac-
 cillo Euphronii successore versatus est.

ἡρώδο. συνελαμβάνοντο δὲ αὐλοῖς καὶ οἱ τῶν
 ἄρειοι Θεογενῆες πρὸς τε ταῦτα, καὶ ὅπως
 ἀθανάσιον ἐξελάσωσιν· ὁ δὲ ἐδέδεικε, μὴ π
 δι αὐτὸν ὁ λαὸς πάθει· καὶ τῆς κυρίας ἐπιλα-
 βῆς ἐκκλησίαζεν· ἤδη τὲ τῆς τετραποτῆ
 καὶ αὐτῶν τῶν ἐκκλησιῶν, δι' ἧν διπο-
 λίσας, πρῶτον ψαλμὸν ῥηθῆναι παρε-
 κληθῆσάτο· συμφώνη δὲ τῆς ψαλμωδίας
 ἡρωδῆς, οἱ τε ἐβίβωσαν τῆς ψυχῶν, ὡς
 οὐ δικαιοῦν ἐπιπέδωσθε· ἐν τῷ δὲ
 διαδῆς ὑπὸ τῆς ψαλμῶν, ἐλάθεν ἐξελ-
 θῆναι εἰς τὴν ῥώμην ἀνήχθη γενέσθαι τῶν
 ἀλεξάνδρειαν κατέχευε θρόνον· ὁ δὲ λαὸς χα-
 ληπῶς φέρον διόνυσος τῆς ἐπι-
 σκοπῆσιν ἐκκλησίαν ἐνέπρησαν·

A praestarent. His subsidio erant etiam
 Atiani, tum ad eam rem perficiendam,
 tum ut Athanasium urbe expellerent. Ac
 ille verebatur, ne populus ipsius causā
 quidpiam mali pateretur. Nocte igitur
 adventante collectam in Ecclesia cele-
 bravit. Cumque jam milites Ecclesiam
 occupassent, ipse completa oratione
 Psalmum prius recitari iussit. Dum Psal-
 mus ab omnibus caneretur, milites in-
 terea quiescebant, intempestivum rati
 eo tempore impetum facere. Tunc ve-
 ro Athanasius per mediam psallentium
 turbam occultus evasit, & Romam na-
 vigio delatus est. Quo facto Gregorius
 Alexandrinam sedem obtinuit. Popu-
 lus vero indignatione commotus, Ec-
 clesiam Dionysii, quondam illius urbis
 Episcopi, nomine appellatam, incendio
 consumpsit.

Κεφ. 7.

CAPUT VII.

Περὶ τῶν ἐν ῥώμῃ καὶ τῶν ἐν ἀντιόχειᾳ τῆς κωνσταντινουπόλεως ἐπι-
 σκοπῶν ἀποκαταστάσεως καὶ πρὸς τῆς ἀναίρεσεως τῶν
 ἐπιπορευόντων ἐν ῥώμῃ καὶ ἐν ἀντιόχειᾳ ἡρώδο κωνσταντίνου,
 καὶ τῶν ἐν ἀντιόχειᾳ καὶ πρὸς τῶν ἐν ῥώμῃ ἐπιπορευόντων δια-
 τικτῶν, ὡς εἰς τὸν μακεδόνιον ἀμειβόμενος, καὶ
 ἀντιόχειαν πάλιν εἰς ἀντιόχειαν.

De Episcopis urbis Romae & Constantinopolitane. Et quomodo post mortem Eusebii Paulus in suam sedem restitutus est. Item de eade Hermogenis magistri militum, & quomodo Constantius Antiochia adveniens, Paulum quidem eiecit, civibus vero graviter succensuit. Deinde Macedonium in dubio relinquens, Antiochiam reversus est.

Ὡς δὲ τῶν ἀπὸ τῆς ἐναντίας αἰρέ-
 σεως τὰ βεβηλωμένα καθάρσασθαι,
 κατηχημένων τῶν πονηρῶν ἀποκαταστάσεως ἀ-
 νατῶν ἐν τῇ ἐν νικαίᾳ βεβαιωθῆναι· δό-
 γματῶν ἀποκατασταθῆναι τῶν ἐπι-
 σκοπῶν θρόνων, ἀλεξάνδρειας τῆς
 καὶ ἀντιόχειας, καὶ ἀντιόχειας τῆς ἐν συ-
 ρίᾳ, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἑλλησποντικὸν βασι-
 λικῶν πόλεως, πεποιημένους εἶχον τοὺς
 ἀνατῶν τὸ ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων· ὁ δὲ τῶν
 ἐπιπορευόντων ἐκκλησιῶν ἐπιτροπῶν, καὶ οἱ
 ἀνατῶν δὲ τῶν ἱερέων, ὕβριν οἰκίαν ταῦτα
 ἡρώδο· ἐφ' ἅπασιν γὰρ τῶν ἐν νικαίᾳ συνελ-
 λυμένων ἐξ ἀρχῆς τῶν ψῆφον ἐπαίνεσαν-
 τες, εἶπεν νῦν ἐδέδεικον ὡς φρονούντες·
 ἀφικόμενοι τῶν αὐλοῦ ἀθανάσιον, φι-
 λοφροῦς ἐδέδεικον, καὶ πρὸς αὐτοὺς τῶν
 κατ' αὐτὸν εἰκόνων δίκην· ἡ δὲ τῶν δὲ
 χαλεπῶς φέρον διόνυσος, ἐγενήθη ἱερίως,
 ὡς αὐτὸν ἡρώδο κελίῳ τῶν ἐπὶ ἀθανάσιον
 δόξων ἐν τῷ ἄλλ' ὁ μὲν, πρὸς μαθητῶν

Hunc in modum consilia eorum
 qui contrariam haresin tuebantur,
 felicem successum habuerunt, depositis
 Episcopis qui per Orientis Provincias
 fidem in Nicæna Synodo stabilitam per-
 tinaciter defendebant. Jamque occupa-
 tis nobilissimis sedibus, Alexandria scilicet
 quæ est in Ægypto, Antiochia in
 Syria, & urbis regis quæ ad Helle-
 spon-tum sita est, omnes earum partium
 Episcopos sibi parentes habebant. Verum
 Romanæ Antistes Ecclesiæ, & universi
 per Occidentem sacerdotes, hæc non se-
 cus ac contumeliam sibi privatim illatā
 accepere. Nam cum sententiam eorum
 qui apud Nicæam congregati sunt, jam
 inde ab initio in omnibus approbassent,
 usque in hunc diem in eadem opinione
 perseverarunt. Itaque Athanasium ad
 se venientem benevole exceperunt, &
 causæ illius iudicium sibi vindicarunt.
 Quæ cum Eusebius iniquo animo ferret,
 scripsit ad Julium, ut ipse iudex esse vel-
 let eorum quæ contra Athanasium de-
 creta fuerant Tyri. Verum ille priusquā
 Sff